

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010468
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8416010468.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Richardom Burešom v trestnej veci obžalovaného E. Z. I. J. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. decembra 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaní

X. E. Z. nar. XX.X.XXXX/XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom J. H. Q. Č.. XX, okres Kežmarok, ženatý, nezamestnaný,

X. E.. D. Z. nar. X.X.XXXX/XXXX v Kežmarku, trvale bytom J. H. Q. Č.. XX, okres Kežmarok, slobodný, žiak,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 12.1.2016 v čase okolo 21.30 hod. v obci Stráne pod Tatrami, okres Kežmarok, po prechádzajúcej vzájomnej dohode, neoprávnene vnikli na pozemok rodinného domu č. XXX a to tak, že najprv obžalovaný E. Z. pomohol obžalovanému E.. D. Z. preliezť oplotenie vysoké 180cm nachádzajúce sa v zadnej časti pozemku tohto domu, následne aj on sám preliezol toto oplotenie a takto sa obaja dostali do záhrady, v ktorej sa nachádzal drevený neuzamknutý kurín, z ktorého obžalovaný E. Z. zobral jednu sliepku a túto usmrtil, pričom boli vyrušení majiteľom domu a preto z miesta utiekli preč, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému O.. D. P. škodu krádežou vo výške 7,-€,

t e d a

obžalovaní E. Z. I. E.. D. Z.

- neoprávnene vnikli do obydlija iného, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním

č í m s p á c h a l i

obžalovaní E. Z. I. E.. D. Z.

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Trestného zákona

z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný E. Z.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. Zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému skorším Trestným rozkazom OS Kežmarok sp. zn. 7T 149/2015 z 8.12.2015, ktorý bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mes. nepodmienečne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný E.. D. Z.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona súd zaraďuje mladistvého obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženom obžalovanému skorším rozsudkom OS Kežmarok 7T 39/2016 z 8.6.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Podľa § 287 Trestného poriadku súd zároveň ukladá obidvom obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému O.. D. P.Í., nar. XX.X.XXXX, bytom J. H. Q. Č.. XXX škodu vo výške 7,-€.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok dňa 23.08.2016 podal na tunajší súd obžalobu na obvinených E. Z., F.. XX.X.XXXX a E.. D. Z., F.. X.X.XXXX pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona. Obžalovaní sa mali dopustiť skutku tým, že dňa 12.1.2016 v čase okolo 21.30 hod. v obci Stráne pod Tatrami, okres Kežmarok, po prechádzajúcej vzájomnej dohode, neoprávnene vnikli na pozemok rodinného domu č. XXX a to tak, že najprv obžalovaný E. Z. pomohol obžalovanému E.. D. Z. preliezť oplotenie vysoké 180cm nachádzajúce sa v zadnej časti pozemku tohto domu, následne aj on sám preliezol toto oplotenie a takto sa obaja dostali do záhrady, v ktorej sa nachádzal drevený neuzamknutý kurín, z ktorého obžalovaný E. Z.P. zobral jednu sliepku a túto usmrtil, pričom boli vyrušení majiteľom domu a preto z miesta utiekli preč, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému O.. D. P. škodu krádežou vo výške 7,-€.

Obžalovaný E. Z. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu na čo ho súd poučil podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchania skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h, Trestného poriadku kládol obžalovanému otázky:
c/ či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný udáva: áno,
d/ či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný udáva: áno na čo obžalovaný udáva: áno,
f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, na čo obžalovaný udáva: áno,

g/ či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu, na čo obžalovaný udáva: áno,

h/ či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný udáva: áno.

Obžalovaný E.. D. Z. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu na čo ho súd poučil podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchania skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Súd postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h, Trestného poriadku kládol obžalovanému otázky:

c/ či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný udáva: áno,

d/ či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný udáva: áno na čo obžalovaný udáva: áno,

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, na čo obžalovaný udáva: áno,

g/ či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu, na čo obžalovaný udáva: áno,

h/ či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný udáva: áno

Prokurátor vo vzťahu k vyhláseniu obžalovaných o ich vine, navrhol súdu toto ich vyhlásenie prijať.

Na základe uvedeného súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní zo skutku, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe uvedenom v obžalobe. V zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku považoval súd dokazovanie v rozsahu viny obžalovaných za skončené a vykonal iba dokazovanie ohľadom uloženého trestu.

Obžalovaní tým, že neoprávnene vnikli do bydlia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním, naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj na osobu každého z páchatel'ov a možnosti ich nápravy uloženým trestom.

Z registra trestov obžalovaného E. Z. vyplýva, že menovaný bol 11 krát súdne trestaný. Súd ďalej zistil, že obžalovaný bol naposledy odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 149/2015 z 8.12.2015, kde bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mes. nepodmienečne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované dva priestupky, jeden priestupok proti majetku, za ktorý mu bola uložená peňažná sankcia vo výške 10 €, a druhý proti občianskemu spolunažívaniu.

Zo správy o povesti podanej obcou Stráne pod Tatrami súd zistil, že obžalovaný E. Z. žije v tamjšej rómskej osade v skromných bytových, sociálnych a hygienických podmienkach u svojich rodičov. Bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody za rôzne trestné činy. V súčasnosti žije sám, je nezamestnaný. Jeho záujem a starostlivosť o rodinu je na veľmi nízkej úrovni. Jeho manželka je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, obžalovaný má 5 maloletých detí, ktoré sú umiestnené v detských domovoch.

V prospech obžalovaného svedčí jedna poľahčujúca okolnosť a to, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Naopak v neprospech obžalovaného možno pričítať priťažujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Rovnako ako priťažujúcu okolnosť súd vyhodnotil aj to, že obžalovaný bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Pri prevládajúcom pomere priťažujúcich okolností súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V takto upravenej trestnej sadzbe súd uložil obžalovanému trest na jeho dolnej hranici a to

v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Uvedenú dĺžku uloženého trestu odôvodňuje predovšetkým povaha a závažnosť spáchanej trestnej činnosti obžalovaného ako aj jeho samotná osoba. Obžalovaný bol viackrát odsúdený aj za majetkovú trestnú činnosť. Nakoľko predchádzajúce podmienkové aj nepodmienečné tresty nevedli k náprave obžalovaného, súd uložil trest nepodmienečný, nakoľko má za to, že tento trest účinnejšie zabezpečí ochranu spoločnosti ako aj nápravu páchatel'a. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z dôvodu uloženia súhrnného trestu súd zároveň zrušil výrok o treste skoršieho Trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/149/2015 z 8.12.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy a podľa § 207 ods. 1 TZ mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z registra trestov obžalovaného E.. D.Á. Z. súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 21.7.2015, sp. zn. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 TZ formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ za čo mu súd uložil podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 8.6.2016, sp. zn. 7T/39/2016, bol obžalovaný E.. D. Z. odsúdený za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c) TZ formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ za čo mu bol uložený trest povinnej práce v rozsahu 150 hodín. V evidencii priestupkov má obžalovaný 2 záznamy, pričom v oboch prípadoch išlo o priestupky proti majetku. Tieto priestupkové veci boli odložené z dôvodu, že podozrivý z priestupku v čase spáchania priestupku nedovŕšil 15. rok svojho veku.

Zo správy o povesti obžalovaného E.. D. Z., podanej obcou Stráne pod Tatrami, súd zistil, že menovaný žije v tamojšej rómskej osade v skromných bytových a sociálnych pomeroch v spoločnej domácnosti s rodičmi a 9 maloletými súrodencami. Zo správy podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok vyplýva, že obžalovaný je vo vzťahu k súrodencom a rodičom nekonfliktný. Uznáva rodičovskú autoritu a v rámci sociálneho začlenenia a susedských vzťahov má dobrú povesť.

V prospech mladistvého obžalovaného svedčí jedna poľahčujúca okolnosť a to, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Naopak v neprospech obžalovaného možno pričítať priťažujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. U obžalovaného je tak vzájomný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností rovnovážny. Trestná sadzba odňatia slobody sa u tohto obžalovaného znižuje na polovicu, nakoľko ide o osobu mladistvú.

Keďže predchádzajúce podmienkové odsúdenie ani uložený alternatívny trest v podobe povinnej práce zjavne nevedli k náprave mladistvého páchatel'a a vzhľadom aj na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal protiprávneho konania, súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného, závažnosť spáchaného trestného činu ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného, predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný je osobou mladistvou, súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov so zaradením mladistvého obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Z dôvodu, že uložený trest je trestom súhrnným, súd zároveň zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženom obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 8.6.2016, sp. zn. 7T/39/2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 TZ a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Obžalovaní svojim protiprávnym konaním spôsobili poškodenému O.. D. P. vo výške 7 €, ktorú sú poškodený riadne v rámci trestného konania uplatnil. Súd zavial na náhradu preukázanej vzniknutej škody vo výške 7 € oboch obžalovaných a to spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.